

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto K 12—
pol leta " 6—
četrt leta " 3—
na mesec " 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knafljova ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Posamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petiti vrsta 14 vln. Pri večkratni inserciji po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročilne se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto K 18—
pol leta " 9—
četrt leta " 4-50
na mesec " 1-60

Za inozemstvo celo leto " 28—
Upravništvo: Knafljova ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzobjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Mladočehi in češki agrarci.

Praga, 30. septembra. Včeraj sta imela eksekutivna komiteja Mladočehov in čeških agrarcev posvetovalje, v katerem se je obravnavalo radi enotnega postopanja Mladočehov in čeških agrarcev tako v plenumu, kakor tudi v odsekih češkega deželne zboru. Dogovorilo se je skupno postopanje. Nato se je razpravljalo še o nekaterih taktičnih vprašanjih.

Moravski deželni zbor.

Brno, 30. septembra. V začetku včerajšnje seje moravskega deželne zboru so bili zaprišejeni nanovo izvoljeni poslanci. Na to so se obravnavali različni predlogi lokalnega značaja.

Dr. Kramar bolan.

Praga, 30. septembra. Dr. Kramar, ki se sedaj nahaja na Krimu, je obolel. Klub temu pa se udeleži češkega deželnozbornskega zasedanja.

Uvoz argentinskega mesa.

Dunaj, 30. septembra. Nasproti uredniku dunajske »Zeit« se je izjavil glede uvoza argentinskega mesa in glede obiska dunajskega župana dra. Neumayerja v Budimpešti dunajski podžupan dr. Porzer sledeče: Nikakor ne morem reči, ali potuje dr. Neumayer kot dunajski župan v zadevi uvoza argentinskega mesa v Budimpešto, ali ne, ker mi o tej zadevi župan dr. Neumayer ničesar sporočil ni. Jaz za svojo osebo sem proti takemu potovanju, in stojim na stališču, katerega je zavzemal dr. Lueger. Ako Ogrri kaj žele od Dunajčanov, naj oni najprvo na Dunaj pridejo. Podobno se je izrazil tudi višji kurator Steiner.

Dunaj, 30. septembra. Včeraj se je zglasil načelnik čeških agrarcev, poslanec Udržal, pri ministrskem predsedniku baronu Bienerthu v zadevi uvoza argentinskega mesa v Avstrijo. Poslanec Udržal je protestiral v imenu čeških agrarcev proti nameravanemu uvozu, in sicer iz tega razloga, češ, da bi to pomenilo oviranje razvoja poljedelstva v Avstriji.

Pasivna rezistencija na bosanskih železnicah.

Dunaj, 30. septembra. Včeraj se je izdal oficijalno daljši komunike glede pasivne rezistencije železničarjev na bosansko-hercegovskih državnih železnicah. V komunikeju se opozarja na postopanje železniških uslužbencev s pripombo, da je to postopanje nepravilno in protipostavno. Na koncu pravi komunike: Na zborovanju dne 29. avgusta so sklenili železničarji, da prično s pasivno rezistenco šele 1. oktobra, v resnici pa so pričeli že 22. septembra. Da bi se zabranilo protizakonito postopanje uslužbencev, ki se neopravičeno sklicuje pri svojem ravnanju na strogo izvrševanje službenih predpisov, in da bi svoje zahteve zadostno podkrepila, je takoj izdala bosanska deželna vlada dodatek k poslovniku,

v katerem označuje pasivno rezistenco, ki se izvršuje pod pretvezo točnega in natančnega izpolnjevanja službenih predpisov, kot velik pregrešek proti službenim predpisom, ki se bo tudi temu primerno kaznoval. Ta dodatek se opira na že obstoječe točke službene pragmatike, in se bo moral v bodoče pač radi morebitnih novih podobnih poskusov pridržati ter ne pomenja nikake novosti. Pričakovati se sme, da bodo treznejši železničarji uvideli neopravičenost njih postopanja, in da bodo v kratkem opustili to nedopustno sredstvo za doseg njih namišljenih pravic, zlasti še, ker cela ta akcija pomeni umeševanje v zadeve, ki se dajo določiti le v okvirju finančnega položaja v deželi in se je to osebo že itak naznanilo. — (Lepa vlada.)

Podmorski kabel med Puljem in Splitom.

R. — Pulj, 30. septembra. Tu so pričeli s polaganjem podmorskega kabla med Puljem in Splitom. Delo je oddano neki tvrdki iz Nemčije. Te dni je došel semkaj parnik »Grossherzog von Oldenburg«, s katerega se bodo vršila vsa dela. Polaganje kabla bo stalo 3 milijone kron. Delati se prične v Splitu. V Split sta včeraj došla upravitelj pošte in brzobjavna Brillin in neki višji uradnik iz trgovinskega ministrstva.

Slovansko gibanje v Ameriki.

R. — New York, 30. septembra. Na zborovanju zveze poljskih sokolskih društev se je na predlog zastopnikov češkega, hrvaškega in slovenskega Sokolstva sklenilo in sicer soglasno, da se ima osnovati Zveza vseh slovanskih sokolskih društev v Združenih državah ameriških. Na tem zborovanju je zastopal Slovence Milan Getting, Čehe pa Jičínský.

Nova poljska šola v Šleziji.

R. — Opava, 30. septembra. V nedeljo otvorijo v Srednjem Javorzu poljsko šolo, ki jo je zgradila poljska matična šolska in poljsko ljudsko šolsko društvo.

Posnemovalec inkvizicije na Ruskem.

R. — Varšava, 30. septembra. V Minsku je bila sodna obravnava proti redarju Piščalki, ki je iznašel posebno mučilno orodje za kaznenice in je to orodje tudi praktično preizkušal na onih, ki so imeli nesrečo priti v njegove roke. Moža je ovadil častnik Pavlov, preiskavo pa je ukazal sam generalni gubernator. Piščalka je bil obsojen v 1 mesečno ječo.

Francosi in imenovanje Izvolkega za ruskega poslanika v Parizu.

Dunaj, 30. septembra. »Zeit« poroča iz Pariza sledeče: Da se je imenoval Izvolki za ruskega poslanika v Parizu, se v tukajšnjih političnih krogih pozdravlja z velikim zadoščanjem. Izvolskij je bil namreč tisti, ki je dosegel, da sta se zblížili Rusija in Francija, in ki zaradi tega na francoskem uživa velike simpatije. — Njegovo imenovanje za ruskega

poslanika v Parizu in njegova oseba so porok za to, da postane rusko poslaništvo v Parizu središče evropske velike politike. Kot eno prvih in glavnih nalog bo imel Izvolskij na tem mestu, da doseže med Rusijo in Srbijo boljše odnose in tesnejšo zvezo, kakor pa sedaj obstoja. Tudi si prorokujejo od njegovega domnika s Tiltonijem mnogo. Nadejajo se namreč, da bo na ta način mogoče doseči med Rusko in Italijo dobrih zvez.

Postopanje proti Grkom.

Solun, 30. septembra. Po dokončani razoroževalni akciji je v mestu Monastir udrla turško vojskovo v hiše odličnih Grkov, češ, da so skrili orožje, in aretiralo par sto Grkov, med njimi tudi grškega škofa. Zakaj so se te aretacije pravzaprav izvršile, še ni znano. Kakor se zatrjuje, gre se za tajno grško zaroto.

Obsojen nemški častnik radi tatvine.

Berolin, 30. septembra. Okrožno vojaško sodišče v Köstumu je obsodilo poročnika Mehlhorna radi tatvine ostrih vojaških patron na tri leta ječe in ga obenem izključilo iz armade.

Umor bankirja.

Praga, 30. septembra. Včeraj zvečer je umoril dosedaj še neznani zločinec lastnika tukajšnje menjalnice Krishna in ga oropal za večjo svoto. Vsa poizvedovanja za zločincem so dosedaj bila še brezuspešna.

Pogreb avijatika Chaveza.

Milan, 30. septembra. Iz Domodossola se poroča naslednje: Včeraj dopoldne se je dalo ponesrečenega avijatika Chaveza ob navzočnosti njegovega brata in njegove neveste v krsto. Slovo obeh, brata in neveste, od smelega zastopnika najnovejših iznajdb, je bilo naravnost pretresujoče. Truplo je blagoslovil neki škof iz Peruvije, ki je slučajno sedaj po Italiji na potovanju. Asistirala mu je številna domača duhovščina. — Krsto so nato prepeljali ob spremstvu tisočere množice, ki je prišla izkazat ponesrečenemu avijatiku zadnjo čast od blizu in daleč na kolodvor, od koder ga prepeljejo v Pariz.

Zastrupljenje z gobami.

Budimpešta, 30. septembra. V odprti tržnici sta včeraj popoldne tukaj oboleli dve služkinji tržnega nadzornika, ki sta zavžili gobe. Vsi znaki kažejo, da sta bili zastrupljeni. Domneva se, da se je hotelo zastrupiti tržnega nadzornika samega, ki je znan radi njegove strogosti. Asistent tržnega nadzornika z imenom Tonath, čigar naloga je bila tudi preiskavati gobe, je obolel istotako s svojo soprogo in z železniškim uradnikom Levotom, ki stanuje pri njem, na sumljivih znakih zastrupljenja z gobami.

Vlada nasproti nam in Italijanom.

Vernost in udanost Slovencev državi in dinastiji je prešla že takorekoč v pregovor in že pred polstoletja je pel slovenski pesnik: »Hrast se omaja in hrib, zvestoba Slovencev ne gane«.

Zvesti in udani vladarski hiši so Slovenci na neštetihi bojiščih prelivali svojo kri za državo, da, lahko smelo trdimo, da ni bojnega polja, na katerem se je borila avstrijska armada, kjer bi ne trohnele kosti slovenskih junakov.

Ako zremo nazaj v prošlost, zremo pred duševnimi svojimi očmi nešteto armado slovenskih vojščakov, ki so vsi dali kri in življenje za dom in cesarja.

In v tej brezbrojni armadi ni bilo nikdar nikogar, ki bi se izneveril ter pogazil vdanost in zvestobo napram vladarski hiši in dinastiji.

V knjigi zgodovine je zapisano, da ni bilo med Slovenci nikdar nobenih izdajic.

Vedrih lic in ponosnega čela torej lahko stopa Slovenec pred avstrijsko javnost in pred tiste, ki imajo v rokah krmilo države, ter jim stavi vprašanje: »Kdo tak je še med vami?«

Človek z normalnimi možgani bi vzpričo tega pač pričakoval, da bi bili Slovenci, ta narod naravnost legendarne zvestobe in vernosti, pravi ljubljene merodajnih krogov, narod, kateremu bi se bogato plačevala njegova vdanost in požrtvovalnost do avstrijske domovine.

Toda nehvaležnost je plačilo sveta in zgodovina, ta učiteljica narodov, nas uči, da je bila naša ljuba Avstrija v vseh časih in položajih velika prav v — nehvaležnosti.

Slovenci smo bili in smo najbolj zapostavljeni pastorki vseh avstrijskih vlad.

Ravnopravnost in enakost vseh narodov pred zakonom, pravice, zadržane vsem avstrijskim državljanom v državnih osnovnih postavah, za nas Slovence ne eksistirajo.

Hlapci smo, inferijorna pasma, ki se mora pokoriti, ničla smo, ki dobi vrednost šele, kadar se merodajnim krogom poljubi postaviti enojko, a to samo takrat, kadar nas rabijo.

A mi smo pohlevna in ponižna jagnjeta, ki se vesele, da žive in da lahko svobodno dihamo. In ta jagnjeta sanjajo venomer o lepši, srečnejši bodočnosti! Nos numerus sumus!

Naši južni sosedje so drugačnega kova. Kakor za njihove prednike, tako velja še tudi zanje stari pregovor: »Romana fides, nulla fides.« Najmanj zanesljiv element so v konglomeratu avstrijskih narodov, a vendar se jim godi v Avstriji kakor malim bogovom.

Vsi pogoji so jim dani za uspešen gospodarski in kulturni razvoj.

Dasi jih je polovico manj v državi kakor Slovencev, vendar so na Dunaju faktor, s katerim se računa

Losel

in katerega si ne upa nihče bagatelizirati.

Ljudske šole jim snuje država, ustanavlja jim gimnazije in realke, da, dati jim hoče celo vseučilišče.

Tudi v državnih uradih so gospodje Italijani. Povsodi, kjer bivajo in naj so tudi v neznatni manjšini, kakor na primer v Dalmaciji, je notranji in zunanji jezik italijanski.

Čehi predstavljajo dokaj večjo kulturno in gospodarsko silo v državi kakor Italijani, a vendar se že desetletja brezuspešno bore za uvedbo češkega notranjega uradnega jezika.

Italijanom so dajale avstrijske vlade vsikdar brez boja vse, karkoli so želeli.

In zato so Italijani Avstriji tudi — hvaležni, kakor nam naravnost klasično izpričuje veleizdajniški proces, ki se pravkar doigrava pred sodiščem v Celovcu.

Bombe in petarde, v tem znamenju se javlja italijanska zvestoba in vernost.

Da, da, gospoda na Dunaju, — nehvaležnost je plačilo sveta!

Sorodne duše.

Dr. Oražnovo glasilo, ki dolguje »Učiteljski tiskarni« že nad 20.000 kron, je vzlie temu prav dobra, predpustna volja. Ker je dr. Tavčar Ploju izjavil, da se brez sklepa stranke in brez volje Hribarjeve neče v pikak obvezen dogovor spuščati, češ, da je stranka dolžna svojemu načelniku skrajno zvestobo, ali kakor Nemec pravi »die treueste Gefolgschaft«, skovali so sedaj laž, da se je pri tisti priliki govorilo nemški. In »Grazer Tagblatt«, oficijalno glasilo »Union« — pivovarne v Ljubljani, je takoj poseglo po ti bedariji, ter se pobahalo, da morajo v Ljubljani, če se hočejo umeti, olikani Slovenci med sabo nemško govoriti. Sorodne duše se pač povsod srečajo, ter trobi-jo v en isti rog!

Kočevarji »auf dem Kriegspfade«.

Pod Schwarzovo vlado so postali tudi Kočevarji ošabni. Občinski svet v Mozlju pri Kočevju je sklenil v eni zadnjih sej, da se vse krajevne table, kjer so bili do sedaj dvojezični napisi, nadomestijo s samo nemškimi. Nedeljski »Grazer Tagblatt« odobruje z velikim navdušenjem ta sklep in poziva vse kočevske občine, naj posnemajo »vzorno« mozeljsko občino, češ, da je Kočevski okraj »rein deutsch«. Kočevski Slovenci odločno protestujejo proti temu, da bi Kočevarji izživali s samo nemškimi krajevnimi napisi, zakaj v kočevskem sodnem okraju je dve tretjini Slovencev, kar pa se mesta samega tiče, ne vemo, če bo še kdaj »rein deutsch«. Radovedni smo, kaj bo na ta sklep mozeljske občine ukrenila Schwarzova vlada. Najbrže bo lepo molčala. Za to bi bilo umestno, da bi vse slo-

venske občine v deželi kakor en mož sklenile odstraniti vse dvojezične napise ter jih nadomestiti s samoslovenskimi. Kar je Kočevarjem, mora biti dovoljeno tudi nam!

Skandalozno postopanje tobačne tovarne.

Prijatelj našega lista nam piše: Ribjo smrt sem gledal včeraj v Gradašnici, prišedši z Viča po Mestnem logu — tam, kjer se izliva v Gradašico oni jarek, ki prihaja od tobačne tovarne. Prav žalostno je bilo gledati na stotine ribic ob bregu, med vejevjem in koreninami zaplavljenih ali plavajočih po leni umazani vodi. Ves bogati zarod in tudi vse odrasle ribe — vse, vse je poginilo od torka na sredo, zastrupljeno po nikotinu. Nekdo je pobiral z vode do 40 cm dolge lipane, mreje, kline, platnice i. d. Ribe so bile še rožnatega mesa, a vendar brez vrednosti. Kolika škoda sploh, zlasti pa ribičem!! — In to le vsled malobrižnosti gotovih organov v tovarni, ki spuste — semtertje, z nikotinom nasičeno tekočino po jarku. — Podobna katastrofa je bila pred dvema mesecema. Kakor zdaj, je tudi takrat Gradašnica nosila toliko omamljenih ali že mrtvih rib, da so ženske pod Kolizejskim mostom enostavno predpasnike napolnjevale z njimi. Take nepravilnosti se ponavljajo baže po dva — trikrat na leto. Prav pa kaže, da je tovarniška uprava skrbela za to, da gotovi odpadniki ne okužujejo Gradašnice, in kaže, da je, ako se okuženje vendar zgodi, temu kriva le malomarnost gotovih uslužbencev. Tozadevne odredbe morajo postati vsekakor ostrejšje, zakaj ni izključeno, da se po ostrupljenih ribah ne zastrupijo oni, ki bi jih zvičali. Zadeva ima pa še drugo stran. Vprašanje je: Kdo je končno odgovoren za nasledke, ki nastanejo po ostrupljenju in kdo naj trpi provizorično škodo? Ribiči menda ne!! — Tako škodo mora poravnati brez ugovora, tovarna. Nadejamo se, da bodo imele te naše besede uspeh in da bodo merodajni gospodje v tovarni poskrbeli, da se odstranijo bičani nedostatki.

Klerikalei - narodnjaki.

Klerikalei se silno radi ustijo, da so najboljši Slovenci. Kakršni Slovenci pa so v dejanjih, je znano že vsi slovenski javnosti. Posebno »prepričani« Slovenci so tisti redki trgovci po deželi, ki so pristaši klerikalne stranke. Eden izmed takih je trgovec Schuller v Mirni. Ta je tako zvest pripadnik klerikalev, da neče prodajati slovenskih narodnih vžigalic, pač pa ima na prodaj nemške, ki se proizvajajo v isti tvornici, kakor Südmarkine in sulferajske vžigalice.

Slovenski odvetnik v Kočevju.

Kakor čujemo, se v kratkem naseli v Kočevju slovenski odvetnik

dr. Št. Rajh, ki si je tamkaj že najel pisarniške prostore. Kočevski Slovenci bodo gotovo sprejeli tovest z odkritosrčnim veseljem, ker dobe z novim odvetnikom svojega voditelja. Takisto pa se tudi Slovincem kočevskega okraja ne bo več treba zatekati za pravno pomoč k nemškim juristom.

Zadnja žrtev.

Pretekli teden je nastopil svojo štirimesečno kazen gospod odvetniški koncipijent Ziga Vodušek. To je menda zadnja žrtev septemskih dogodkov. Vodušek bo svojo kazen prestal okrog novega leta.

Slovenec in Hrvat — zrakoplovec.

Zagrebski »Obzor« piše: Javili smo že, da se je naš somešan znani sportsman Merčep jel pečati z zrakoplovstvom. On že dlje časa študira to vprašanje ter obenem budno opazuje razvoj na zrakoplovskem polju. Končno se je združil z bratom Slovincem, mehanikom Rusjanom iz Gorice, ki je za konstruiral svoj povsem originalni aeroplan, s katerim se mu je posrečilo dvigniti se v zrak in leteti. Toda sam ta uspeh Rusjana ni zadovoljil, marveč on teži za dovršenostjo. Znanstvo, ki ga je vezalo z g. Merčepom, in skupno stremljenje, jih je združilo še tesneje, da sta započela z združenimi močmi svoj posel. Njihovo opazovanje dosedanjih uspehov in neuspehov avijatik je rodilo ta sad, da sta se prepričala, da je vse ležeče na motorjih, ki so preslabi, in na dosedanjih ureditvi krmil na zrakoplovih. Za to se trudita, da bi odpravila te nedostatke. Za njihov skupno konstruirani zrakoplov, za katerega se lesena konstrukcija izdeluje pod njihovim nadzorstvom v zagrebški bivši tvornici parketov, je že prispel v Zagreb močan motor, a v nekaj dneh imajo priti iz Pariza še drugi pripadki, tako da bo zrakoplov popolnoma dograjen približno v enem mesecu. Tekom prihodnjega meseca bosta zrakoplovec Merčep in Rusjan povabila k sebi zagrebške časnikarje, da jima razložita ureditev svojega zrakoplova.

Kako se poučuje grščina na naših gimnazijah?

Lani so poučevali grščino v III. in IV. razredu v slovenskem jeziku. Letos bi imel priti na vrsto že V. razred. Toda sam bog ve zakaj se je sklenilo, da se mora letos v V. razredu grščina zopet poučevati v — nemškem jeziku. Kdo je oče tega nadvse brihtnega sklepa, ne vemo, zdi se nam, da dotičnik nima posebno mnogo soli v glavi. Pomislite samo: Letošnji petošolci so se že dve leti učili grškega jezika na podlagi slovensčine, letos pa se naj začno učiti na temelju nemškega jezika. Ali ni to naravnost budalost? To mora uvideti vsak lajik in mu ni treba biti pedagog, samo dotični merodajni krogi.

Redke zvezde, ki jih je razločeval med oblaki, so mu razodevale, da je že polnoč minila, ko se je iz tabora zaslišal strašen krik in je počilo nekaj strelcev. Čerin je uganil, da je prišel odločilni trenutek. S puško v roki je stopil izpod drevja. V temi ni mogel drugega razločiti, kakor da so na straži stoječi konjeniki začeli dirjati okrog tabora in da izza vozov bliskajo strelji. Jetniki so morali torej biti že na begu, prišli so torej čez vozove.

Čerin je nadaljeval puško in je ustrelil v zrak. Njegov namen je bil, vzbuditi pri Turkih mnenje, da stoji pod taborom sovražna četa. Zato je kar je mogel naglo izstrelil vse puške, kolikor jih je imel, drugo za drugo, potem pa zasedel svojega konja in glasno kričoč v nemškem jeziku »Bežite pod drevesa, tam dobite orožje,« jezdil proti taboru.

Njegovo streljanje je Turke presenetilo. Straže pred trdnjavo so se ustavile, čez vozove se je vsulo polno turškega vojaštva in se tam razpostavilo, da počaka na domnevanega sovražnika. Puške so pokale in vmes so se čula glasna povelja turških zapovednikov.

Tedaj so pa tudi že pribežali jetniki. Slišali so Čerinovo klicanje in dasi precej daleč drug od drugega oddaljeni, so vendar vsi našli pravo pot in srečno dospeli do dreves.

ki so izkuhalí oni kuriozni sklep, tega ne uvidevajo. Zdi se nam, kakor da bi bili dotičniki naravnost od vlade najeti, da bi preprečili poučevanje grščine v slovenskem jeziku na višji gimnaziji.

Nesreča.

V sredo večer je bil ubit g. Jožef Birolla, posestnik in podnačelnik požarne brambe v Zagorju ob Savi v svojem kamnolomu. Ko so namreč delavci zažgali smodnik in se odstranili, se je B. gor na delo ozrl, med tem se sproži kamen in mu pade na sence, ter je prebije, da so se možgani vidili. Zgodilo se je to ob petih, a je umrl šele ob sedmih večer.

Iz sodne dvorane.

Okrajno sodišče ljubljansko.

Nepoboljšljiv jezik. Posestnik Valentin Jerneje iz Tomačevega je že večkrat prav grdo zmerjal svojega sosedo. Nazadnje ga je sosed tožil, a pri obravnavi, ki je bila sredi avgusta, je žaljivo velikodušno odpustil. Namesto da bi mu bil Jerneje hvaležen, ga je pa takoj drugi dan spet zmerjal, in sicer z ravno tistimi izrazi, kakor prej. Sosed ga je spet tožil, ker je pa v resnici velikodušen človek in mu ni ravno do tega, da bi Jerneje sedel par dni v zaporu, je Jerneje tudi to pot še odpustil. Bogve, če se bo zdaj Jerneje izpametoval...

Vmešavanje v službo. Na Vevčah je zadnjič hotel orožnik König aretirati nekega zlikovca. Zraven sta prišla delavca Jakob Jeriha in Franc Kocijan ter sta aretiranca podpihovala, češ, naj ne gre z orožnikom. To podpihovanje je res imelo ta učinek, da se je aretirani zlikovec vrgel na tla in ni hotel z orožnikom. Ta ga je šele po dolgem naporu spravil seboj. Kocijan in Jeriha pa sta dobila za svoje »sodelovanje« pri aretaciji vsak po en teden zapora, poostrenega z dvema trdimi ležiščema.

Razne stvari.

*** Devet smrtnih obsodb.** Ruski car je v Friedbergu na Hesenskem, kjer se zdaj mudi, podpisal devet smrtnih obsodb. Dotični obsojenci so bili lansko leto izvršili v Tiflisu več bombnih atentatov. Med njimi sta tudi dva 17letna sinova nekega bivšega visokega vojaškega dostojanstvenika, za katere se je napravilo več prošenj do carja. Smrtne obsodbe so se izvršile že v ponedeljek.

*** Konec draginje.** Kakor poročajo listi, pride dne 10. oktobra na Dunaj 30 volov iz Holandske. Srečni Dunajčani, zdaj so rešeni draginje. Pri teh tridesetih holandskih volih se bo odebilil ves Dunaj.

»Ali imate prapor?« To je bilo prvo Čerinovo vprašanje, ko je dospel do begunov. V tem trenutku mu ni bilo mar ne za svoje življenje, ne za varnost osvobojenih oficirjev, samo za prapor mu je bilo.

»Tu je prapor — vzemite ga.« To je bil odgovor, ki ga je dobil Čerin. V tistem hipu je tudi že zagrabil prapor z obema rokama in ga stisnil k sebi s trdnim sklepom, da raje na mestu pogine, kakor da bi prapor zopet dal iz rok.

Oficirji so med tem pograbili orožje, ki je ležalo na tleh.

»Treba je bežati,« so govorili. »Turki so se začeli že pomikati nizdol od svojega tabora.«

Nabili so puške in ustrelili proti taboru, potem pa se spustili v beg. Pot jim je kazal Čerin, ki je s praporom v rokah jezdil naprej. Pri iskanju orožja je bil spoznal pokrajino in je vedel, da se bo z osvobojenimi jetniki rešil, če jih pripelje do košatega in razprostranega gozda, ki je ležal v bližini.

Turški konjeniki so se bili med tem zbrali in se v manjših oddelkih odpravili iskat sovražnika. Pomikali so se prav počasi in previdno naprej in s tem omogočili ubeglim jetnikom, da so dospeli do gozda.

»Rešeni smo,« je dejal Čerin, ko so bili beguni skriti v gozdu. »Turki bodo preiskali vso okolico svojega tabora, a v ta gozd ne pojdejo, dokler

LISTEK.

Ljubezen in junaštva strahopetnega praporčaka.

Roman; spisal F. K.

(Dalje.)

»To je moja stvar,« je dejal Čerin. »Mene bodo kmalu izpustili. Jaz pa vama pustim tu bodalo. Lahko prerežeta sebi in vsem tovarišem večzi in lahko vam bo v temi tudi čez vozove uteči. Morda bodo straže pri vašem begu koga ujele ali ustrelile, toda večina vas uteče gotovo. Če mi zastavite svojo častno besedo, da prinesete seboj prapor, vama pustim bodalo.«

»Na čast in poštenje,« je rekel prvi oficir.

»Na čast in poštenje,« je pritr-dil drugi.

Čerin se je tako zasukal, da so prišle njegove noge tik oficirskih rok.

»Za mojim obuvalom tiči bodalo,« je dejal. »Vzemite je in ležite gor. Kadar bo noč, storite, kakor smo se dogovorili. Jaz bom čakal pred taborom in vam bom preskrbel tudi nekaj orožja. Udarite jo od vozov vedno v isti smeri, dokler ne za-

gledate konjenika. To bom jaz. Ne pozabite: obljubili ste mi na čast in na poštenje, da prinesete kirasirski prapor.«

Bil je zadnji čas, da je Čerin končal, kajti bližali so se mu vojaki in ga odvezali, ter ga peljali seboj. A niso ga peljali pred zapovednika, ne pred izhod in mu ukazali, naj se odpravi, ter ga imenovali tepca in badestega gjaura, ki je mislil, da je našel zaklad, pa je našel pergamen brez važnosti. Vojaki so se smejali in so dali Čerinu nekaj sunkov in udarcev na pot, a na tihem se je smejal tudi Čerin, saj je imel zavest, da je svoj načrt dobro izvedel.

Noč je že objemala zemljo in ti-hota je vladala v turškem taboru, ko se je Čerin približal kraju, koder je hotel pričakovati, če se jetnikom posreči beg čez vozove in če prinesejo seboj prapor kirasirskega eskadrona. V senci starodavnih dreves se je ustavil, komaj dober streljaj od turškega tabora, tako da je lahko zasledoval obrise in sence okrog tabora razpostavljenih straž.

Pod drevje je zložil tudi orožje, kar ga je dobil, ko je v naglici preiskal pot, po kateri so bili pribežali Turki do Niša. Za silo je to orožje zadostovalo. Zlasti puškam je posvetil Čerin vso pozornost. Skrbno je vsako pregledal in nabil in jih razpostavil pred seboj.

* Češke šole na Dunaju. V tretjem dunajskem okraju je bila doslej ena sama češka šola, ki jo vzdržuje društvo »Komensky«. Z letošnjim šolskim letom so baje nameravali Čehi preseliti šolo v drugo, boljše poslopje. To se pa ni zgodilo, marveč so Čehi otvorili v drugem poslopju novo češko šolo. To pa je Nemce silno razkačilo. Po listih kriče, da je druga češka šola nepotrebna in da jo mora zaradi tega vlada zapreti. Za danes sklicujejo Nemci velik protesten shod.

* Ubogi turški psi. Vsled neke odredbe turške vlade se v zadnjem času love psi po Carigradu ter se spravljajo na otok Oxeia. Tu se psi vsled lakote sami pokoljejo. Nedavno so se v ti zadevi nemška društva za varstvo živali, ki so pod protektoratom nemške cesarice, brzojavno obrnila na sultana Mohameda V. Brzojav se glasi: »Prosimo v imenu velikega boga, ki je bog kristjanov in muslimanov, in ki je ustvaril vse živali, da pustite nesrečne carigradske pse pri življenju ali pa jih usmrtite na način, ki bo usmiljenejši, kakor je sedanjí.«

* Vohun v Pulju. Na Lloydovem parniku »Baron Gautsch« so aretirali zobozdravnika dr. Karla Koppa iz Weimarja, ker je fotografiral vojno pristanišče.

* Avtomobil provzročil grozno nesrečo. Na cesti med Gentom in Brusljem se je dogodila velika nesreča radi lahkomišljenosti nekega šoferja. Šofer se je hotel v brzem diru izogniti nekemu otroku, toda avtomobil je pograbil otroka in ga vrgel ob tla, da je bil takoj mrtev. Avtomobil se je na to zakadil v neko drevo, ob katerem se je popolnoma razbil. Šofer je z glavo priletel v drevo in je bil takoj mrtev, lastnik avtomobila, inženir de Porter, je zelo nevarno poškodovan.

* Roparska tolpa. Po občinah Zulove, Slubica in Samnik je ropala že več dni roparska tolpa, obstoječa iz tridesetih roparjev. Oropala je vse občinske blaginje, ubila je tri čuvaje in dva kmeta. Roparje je zasledovalo vojaštvo, toda jih ni dobilo v pest. Navedene tri občine leže ob ruski meji.

* Nesrečna ljubezen. Pri gradnji železniške proge na Štajerskem je tudi več rodbin iz Ogrske. V Koglhofu stanuje delavec Maier iz Sziget-Marmaros na Ogrskem s svojo ženo in 16letno hčerjo. Hči se je zaljubila v nekega delavca, s katerim se je hotela po vsi sili poročiti. Njeni starši pa poroke niso dovolili. Te dni je 16letna Štefaniya spila pol litra žganja ter si na to pognala kroglo v glavo. Krogla ji tiči globoko v glavi in bo dekle težko okrevalo.

se ne zdani. Nekaj ur imamo torej časa, da se umaknemo iz njih obližja.

Krepkih korakov so ubegli jetniki s Čerinom na čelu nadaljevali svoj pot skozi temni gozd. Marsikdo je na tem potu padel in se pobil, marsikdo si je ob trnju razpraskal roke in obraz, a vendar so bili vesili. Najsrečnejši in najvselejši pa je bil med njimi Andrej Čerin.

Na drugem koncu gozda je ležala mala srbska vas. Bil je že dan, ko so begunci dospeli do te vasi, ležali skoraj tri ure od turškega tabora. Svesti so si bili, da jih Turki ne pričejo sem iskat in da so tukaj skoro popolnoma varni. A v zvezi temu so si v vasi nakupili samo najpotrebnejšega živeža, potem pa zopet odšli in si daleč od vasi, daleč od pota izbrali skrivališče, da bi se odpočili.

Šele tu si je Čerin svoje nove tovariše natančneje ogledal. Šestnajst jih je bilo, sami mladi možje različnih polkov, a nobenega kirasirja. A tudi osvobodjeni jetniki so si šele tu ogledali moža, ki jim je pomagal, da so utekli in se mu zahvalili za njegovo pomoč.

»Dovolite, neznani nam junak,« je dejal najstarejši izmed ubeglih oficirjev, »da vas vprašamo, kdo ste. Čudovita je bila naša rešitev in radi bi vedeli, komu se imamo zahvaliti za svoje osvobodjenje. To niste, kar kaže vaša obleka. A kdo ste? In kakšen nagib vas je vodil, da ste tvegali

* Zoper samostane. Španska vlada je odredila, da se s 1. oktobrom zapre 34 samostanov. Sedemdesetim drugim samostanom se je »moročilo, da se podvržejo državnemu zakonu, sicer bodo tudi razpuščeni. Klerikalci pripravljajo za nedeljo radi razpusta samostanov velikanske demonstracije.

* Tolstoj in Nobelova nagrada. Grof Lev Tolstoj je izjavil, da ne sprejme Nobelove nagrade, če bi se slučajno njemu priznala. Predlaga, da se prizna sekci Duhoborcev, katerih ideal je mir.

* Svinje so ga požrle. Ko je v sredo pripeljal tovorni vlak v Petrograd vagon živih svinj, so železniški uslužbenci opazili nekaj groznega. Ko so spravili svinje iz vagona, so našli notri popolnoma sveže človeške kosti. Tla so bila vsa krvava, po vagonu je ležala raztrgana moška obleka. Preiskava je dognala, da se je skrivaj splazil v živinski voz svinjski trgovec Safranov, da bi si tako prihranil stroške vožnje. Med vožnjo so pa svinje napadle svojega gospodarja, ga razmesarile ter požrle. Domneva se, da so požrle tudi njegovega sina, ki je pomagal pri nalaganju svinj, ki ga pa zdaj ni nikjer v domačem kraju.

* Bogata dedščina. Revni ljudje so nakrat postali milijonarji. Pred poldrugim letom je umrl v New Yorku v 62 letu starosti pivovarnar Alfred Londsdaile, ki je zapustil 36 milijonov dolarjev, to je skoro 180 milijonov kron. Umrl je brez znanih sorodnikov. Pozivu časopisja se je odzvalo mnogo ljudi, ki so trdili, da so poznali umrlega milijonarja. Poizgoma se je izvedelo, da je bil večkratni milijonar Londsdaile rojen v Kališu na Ruskem Poljskem in da je bilo njegovo pravo ime Izak Glotzenstein. S petnajstimi leti so ga njegovi starši spravili k vojakom, da je bil oproščen njegov starejši brat. Pri vojakih je prestopil od izraelitstva v pravoslavlje in kmalu nato je postal podčastnik. Dobil je 14-dnevni dopust, katerega je porabil v to, da je pobegnil v London. Tu je našel malo beznico, v kateri je točil pivo. Bivši ruski vojak je imel srečo. Kmalu je bil lastnik elegantnega restavransa. Začel je spekulirati s pivovarskimi akcijskimi in tudi pri tem je imel srečo. Pridobil si je celo v Ameriki v razmeroma kratkem času več velikih pivovaren. Pred šestimi leti se je preselil v New York. Po dolgem iskanju so se našli tudi milijonarjevi sorodniki. V Kališu žive njegov brat Josip Glotzenstein in dva nečaka z imenom Bielek. Njegova sestra Ceciliya je omožena v Pragi s krošnjarjem Neumanom. Vsi sorodniki so tako revni, da niso mogli spraviti niti toliko denarja skupaj, da bi si najeli potrebnega odvjetnika.

svoje življenje, samo da dobite kirasirski prapor. To je za nas uganka — rešite nam jo.

Čerin je odkimal z glavo in pritiskal prapor k sebi, kakor bi se bal, da mu ga kdo otme.

»Kaj vam je pomagano, če vam povem svoje ime in svoj rojstni kraj, je dejal zamišljeno.«

»Moje ime vam ničesar ne razodene in moje domovine ne pozna nobeden izmed vas. Dovolj bo, če vam povem, da je čuvar tega prapora bil v boja težko ranjen in ker sam ni mogel iti iskat izgubljenega prapora, sem to storil jaz.«

Begunci so čutili, da jim Čerin neče razodeti popolne resnice. A spoštovali so njegovo tajnost, ker so spoštovali njegovo izredno junaštvo, ki jih je osvobodilo iz jetništva.

»En sam izmed nas je ostal v rokah Turkov,« so pripovedovali oficirji. »Ukovan je bil v železje, ker je bil že na potu poskusil utoči. A kdo da je in kako se zove, tega nihče ne ve. Oblečen je bil kot kirasirski kapitan, a Turki so ga držali tako daleč od nas, da ni bilo mogoče govoriti z njim.«

Čerin je sklonil glavo. Na misel mu je prišel kapitan Bosizio, ki so ga v cesarskem taboru pogrešali in ki je prišel v roke Turkov, a rekel ni ničesar. Molče se je z novimi tovariši odpravil proti Belgradu.

(Dolgo pričakani.)

Slednjič sta stvar prevzela dva odvjetnika in sicer eden v Berlinu, drugi pa v Varšavi. Ta dva sta zbrala vse potrebne listine, in na podlagi teh so sorodniki že prejeli zapuščino, ki jo je imel umrli milijonar v Londonu. Z zapuščino v Ameriki pa je bilo težavneje. Newyorški zastopnik zapuščine ni hotel pripoznati veljavnosti predloženih listin, izjavil pa je, da lahko dobe sorodniki svojo dedščino, ako njemu prepuste 50 odstotkov; pozneje bi se bil poštenjak zadovoljil tudi s 25%. Ustanovil se je cel konsoreij obstoječ iz treh bankirjev, ki bodo založili potrebni denar, da bo mogel berlinski advokat Schwarz pri ameriških sodiščih iztožiti Londsdaile milijone. Kakor se kaže, bodo od ameriških milijonov sorodniki bolj malo dobili.

* Ropar Vitalis. Skoro tri tedne je 170 orožnikov zasledovalo strahovitega madžarskega roparja Emericha Vitalisa. Dasi je pri zasledovanju pridno pomagalo tudi ljudstvo, je bilo vendar vse delo brezuspešno. Skoro brez skrbi je bil Vitalis v svojem obširnem, tu in tam zelo močvirnem skrivališču v sarketski ravnini. Noben orožnik si ni upal v ta tajstvena skrivališča. Niti v bližini naseljeni kmetje ne hodijo radi v sarketsko puščavo. Zato je bilo toliko časa vse zasledovanje Vitalisa brezuspešno. Kajti podnevi je bil skrit v puščavi, ponoči se je tiho in previdno priplazil do kakega kmeta, katerega je s puško prisilil, da mu je dal za par dni hrane. Toda v dobrih treh tednih se je ropar navelič takega življenja. Sklenil je, da se bo sodil sam. V soboto se je priplazil v svojo kočjo. Žene ni bilo doma, ker je že od onega časa, kar zasledujejo Vitalisa, pri nekem sosedu. Gospodarstvo oskrbuje neka sorodnica, ki skrbi v prvi vrsti za prašiče. V soboto zjutraj si je skuhal za cel dan krompirja, nato je pa šla po drugih opravkih. Ko je opoldne prišla v vežo, je najprej opazila, da ji je nekdo snedel krompir. Nato je opazila, da so sobna vrata odprta. Ko pogleda v sobo, opazi v silnem strahu, da sedi pri mizi Vitalis, ki nekaj piše. Vitalis izroči starki pismo za svojo ženo ter ji še naroči, da ga ne sme izdati. Starka sprejme pismo, toda mesto, da bi ga nesla Vitalisovi ženi, gre naravnost v občinski urad naznaniti orožnikom, da se je Vitalis vrnil. Devetnajst orožnikov je pograbilo za puške in steklo proti Vitalisovi hiši. Vrata so bila zaklenjena. Par udarcev s puškimi kopiti in vrata so se sesula. Vitalis je mirno sedel pri mizi ter pisal. »V imenu postavbe, Vitalis, udaj se!« zakriči stražmojster. Bled, kakor zid se dvigne s sedeža Vitalis. »Pustite me pri miru,« odgovori ropar. »hotel sem se itak sam javiti: Komaj pa Vitalis izgovori te besede, skoči nazaj, pograbi za svojo puško ter nameri na stražmojstra. Krogla je zažvižgala mimo stražmojstrove glave ter je zadaj stoječemu orožniku odnesla pol ušesa. Nato sproži stražmojster in zadene roparja v prsi. Vitalis zakriči ter pade nazaj na svojo posteljo. Vsakdo je mislil, da se ne bo več gnil. Nenadoma pa Vitalis zopet pograbi svojo puško, nastavi cev na sence ter spoži. Krogla mu je šla pri senen v glavo, kar je provzročilo takšno smrt. Ko so zunanaj stoječi orožniki čuli tretji strel, so mislili, da se Vitalis še vedno brani. Stopili so k oknom in vratom ter oddali že na mrtvega roparja še kakih dvajset strel. Ko so bili orožniki popolnoma uverjeni o Vitalisovi smrti, so preiskali tudi njegovo hišo. Iz pisma, katerega je Vitalis pisal, ko je orožništvo vdrl v njegovo hišo, je razvidno, da se ni nameraval sam zglasiti, marveč se je nameraval usmrtiti. Med drugim je ropar pisal tudi sledeče: »Na svojem begu sem mnogo trpel, sit sem pomanjkanja in takega življenja — in se bodem sodil sam.« Roparjevo truplo so spravili v mrtvašnico pri Sv. Martinu. Včeraj popoldne je bil Vitalis obduciran in pokopan. Starka, ki je orožništvu naznanila, da je Vitalis doma, zahteva 1000 K razpisane nagrade.

Kupujte večerno izdajo »Slovenskega Naroda«.

Za kratek čas.

Fajmošter Jaka: »Oh — oh — oh — Urša — oslepel bom...«
Kuharica Urša: »Kaj jim pa je, gospod...«
Fajmošter Jaka: »Oh — oh — oh — oslepel bom — zdaj že več ne razločim belih miši.«

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustoslavšek.

Borzna poročila.

Ljubljanska

»Kreditna banka v Ljubljani«.

Uradni kurzi dunajske borze 29. septembra 1910.

Saldožboni papirji.	Denarji	Slagovni
4% majeva renta	93.25	93.45
4.2% srebrna renta	97.15	97.35
4% avstr. krona renta	93.25	93.45
4% ogr.	91.50	91.70
4% kranjsko deželno posojilo	96.—	97.—
4% k. o. češke dež. banke	94.—	95.—

Srečke.	226.50	232.50
Srečke iz l. 1860 1/2	322.—	328.—
" " 1864	156.50	162.50
" " tisk	298.50	304.50
" " zemeljske l. izdaje	279.30	285.30
" " II	248.50	254.50
" " ogrske hipotečne	530.—	540.—
" " dun. komunalne	519.75	529.75
" " avstr. kreditne	89.75	95.75
" " ljubljanske	62.50	66.50
" " avstr. rdeč. križa	38.50	42.50
" " ogr.	28.60	32.60
" " bazilika	258.—	261.—
" " turške		

Valute.	11.37	11.40
Cekini	117.60	117.80
Marke	95.35	95.45
Franki	94.55	94.75
Lire	254.75	255.50
Rubli		

Valute.	11.37	11.40
Cekini	117.60	117.80
Marke	95.35	95.45
Franki	94.55	94.75
Lire	254.75	255.50
Rubli		

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 29. septembra 1910.

Termin.

Pšenica za oktober 1910.	za 50 kg	10.03
Pšenica za april 1911.	za 50 kg	10.35
Rž za oktober 1910.	za 50 kg	7.34
Koruzna za maj 1911.	za 50 kg	5.55
Oves za oktober 1910.	za 50 kg	7.82

Efektiv.

Neizpremenjeno.

I
K
O

? I ?
I K O
? O ?

Najboljša ura sedanjosti:

zlata, srebrna, tula, nikeljasta in jeklena se dobi samo pri

H. SUTTNER

Ljubljana, Mestni trg.

Lastna tovarna ur v Švicl.

Tovarniška versovna znamka

I
K
O

? I ?
I K O
? O ?

Ženitna ponudba!

Državni uradnik lepe postave, 30 let star, se želi vsled pomanjkanja znanja tem potom seznaniti z dobro vzgojeno gospodično v starosti 18—26 let, katera je čedne zunanosti, ter ima nekaj premoženja.

Pisma s sliko je uposlati do 8. oktobra na upravništvo »Slovenskega Naroda« pod »Ideal 17«.

Prešernove slike

prodaja in pošilja po poštne povzetje
Iv. Bonač v Ljubljani.

Cena slike 5 krom. 2073

Razne prevode

iz nemščine v slovenščino
cirkularjev, pisem in drugih tiskovin
oskrbi ceno v tej stroki izveščen
aradnik.

Naslov v upravitelstvu „Slov.
Naroda“.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrirana zadruga z omejenim jamstvom

Uradni prostori: Šelenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga po 4 1/2%; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na najrazličnejše načine. — Ravnanje menjalnica: zamenja tuj denar, prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko. — Eskontira trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic, dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pismeno v zadrugi pisarni.

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrirana zadruga z omejenim jamstvom

v lastnem zadrugnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18
je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83.118.121-11
upravnega premoženja K 28.778.910-89

obrestuje hranilne vloge po 4 1/2%

brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000

Posojuje na zemljišča po 5 1/2% z 1 1/2% na amortizacijo ali pa po 5 1/2% brez amortizacije na menice po 6%.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj in praznikov.

Telefon št. 185.

Poštno hranilnice račun št. 828.405.

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel

glavno zastopstvo „Prve češke“ življenjske zavarovalnice,
najcenejši zavod na kontinentu.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite

kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.

Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po 4 1/2% čisto. — Kupuje in prodaja vrednostne papirje vseh vrst po dnevni kurzi.

Delniška glavica: K 5.000.000.— Rezervni zaklad: K 450.000.—

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Dolžnost

vsakega Slovenca je, da sklene zavarovalno pogodbo bodisi za življenje, ali pa proti požaru le pri slovanski banki „SLAVIJA“.

Podpirajmo torej domač slovanski zavod, da more nalogo, ki si jo je stavil, izpolniti v najširšem obsegu.

„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

∴ Ogromni rezervni fond K 48.812.787.— jamči za popolno varnost. ∴

Banka „SLAVIJA“

ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.

Banka „SLAVIJA“

razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj smrti roditeljev, za doto otrokom.

Banka „SLAVIJA“

razdeljuje ves čist dobiček svojim članom.

Banka „SLAVIJA“

je res slovanska zavarovalnica z vseskozi slovansko-narodno upravo.

Banka „SLAVIJA“

gumno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim dobrodelnim namenom.

Banka „SLAVIJA“

stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje

generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani.

Zapieni eno!

∴ Največji, najvarnejši
slovenski denarni zavod.

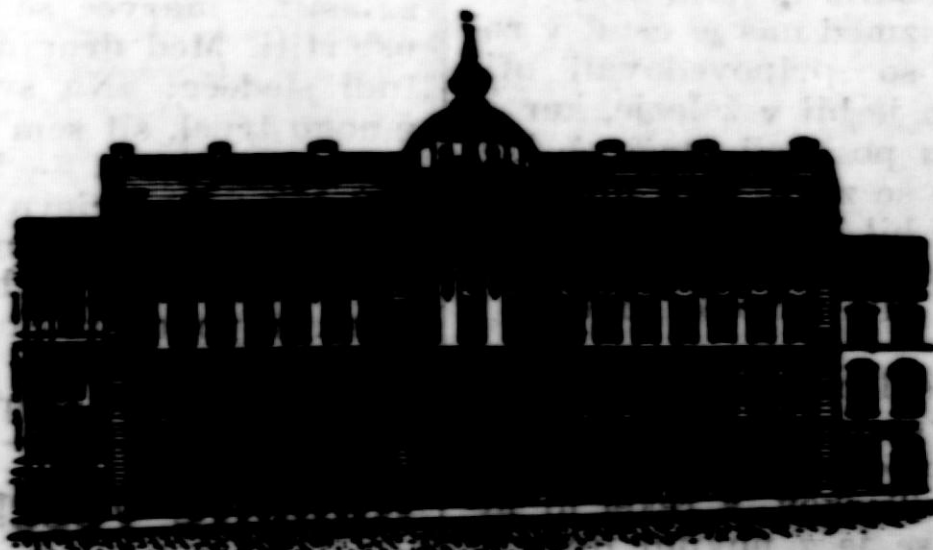
Mestna hranilnica ljubljanska LJUBLJANA, Prešernova ulica šte. 3.

∴ Največji, najvarnejši
slovenski denarni zavod.

Denarni promet do 31. decembra 1909 nad 518 milijonov kron.

Obstojećih vlog nad 38 milijonov kron.

Za varnost vložnega denarja jamči zraven rezervnega zaklada še mestna občina ljubljanska z vsem premoženjem in z vse svoje močjo. Izguba vložnega denarja je nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice, potrjenih po c. kr. deželni vladi, izključena vsaka spekulacija z vloženim denarjem. Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo po 4 1/2% brez odbitka; nevzdržene obresti se pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema

Rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar.

Posojila na zemljišča po 5% obresti in proti amortizaciji po najmanj 1 1/2% na leto. Daje posojila na menice in vrednostne papirje.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnice, v podpiranje slovenskih trgovcev in obrtnikov pa kreditno društvo.